

Το ΟΧΙ της ελευθερίας

— Αθήνα. Διαδήλωση την 28η Οκτωβρίου 1940. Ο ελληνικός λαός έκανε δεκτή με ενθουσιασμό την απόρριψη του ιταλικού τελεσιγράφου.

Του **Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου**

Οι ξένοι παραξενεύονται, που οι Έλληνες εορτάζουμε την αρχή του πολέμου με τους Ιταλούς και όχι την απελευθέρωσή μας από τον ναζιστή βάρβαρο κατακτητή. Εμείς νιώθουμε υπερήφανοι και μνημονεύουμε το ΟΧΙ υπέρ της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας, το ΟΧΙ στη βία, στην αδικία, στην επιχείρηση επιβολής του δικαίου του ισχυροτέρου.

Το μήνυμα του ΟΧΙ της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940 είναι μήνυμα αγώνα για πολιτική και εθνική ελευθερία και έχει να κάνει με την πρόπουσα προσωπική στάση του κάθε Έλληνα. Εκείνη την ημέρα ήρθη στο ύψος των ιστορικών περιστάσεων. Ξέχασε ιδεολογικούς και πολιτικούς φανατισμούς, εμφύλιους διχασμούς, προσωπικές φοβίες και ατομικά συμφέροντα και συνέβαλε στην αποτελεσματική προστασία της ελευθερίας του.

Η ελευθερία δεν είναι κάτι εύκολο. Δεν είναι κάτι που αγοράζεται στο σούπερ μάρκετ. Αποκτάται με σκληρό αγώνα και δια της Παιδείας. Είναι λυπηρό πως στη σύγχρονη Ιστορία μας υπάρχουν συχνά ενέργειες υπονόμησης της εθνικής ελευθερίας μας. Δεν ξεχνάμε τη φαγωμάρα μας, ενώ η Επανάσταση του 1821 κινδύνευε να κατασταλεί από τους Οσμανλήδες. Ο Σολωμός έγραψε στον Ύμνο προς την Ελευθερία: «Από στόμα οπού φθονάει, παλληκάρια, ας μην πωθή, πως το χέρι σας

κτυπάει του αδελφού την κεφαλή. – Μην ειπούν 'στον στοχασμό τους τα ξένα έθνη αληθινά, εάν μισούνται ανάμεσά τους δεν τους πρέπει ελευθερία». Δεν ξεχνάμε τον μετά το ένδοξο ΟΧΙ καταστροφικό εμφύλιο, ούτε το διεφθαρμένο σύστημα διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών, που μας οδήγησε στο να ζούμε σήμερα σε καθεστώς περιορισμένης ελευθερίας και κηδεμονίας από τους δανειστές μας.

Ο **Νικολάϊ Μπερντιάγεφ** στο βιβλίο του «Το πνεύμα του Ντοστογιέφσκι» γράφει πως ο άνθρωπος πρέπει να διανύσει το δρόμο της ελευθερίας, αλλά η ελευθερία μεταβάλλεται σε δουλεία και καταστρέφει τον άνθρωπο, όταν αυτός, στην άγρια ορμή της ελευθερίας του, δεν αναγνωρίζει τίποτε πιο πάνω από τον εαυτό του. Ο ίδιος ο Ντοστογιέφσκι είναι σα να ζει σήμερα στην Ελλάδα. Το 1873, στο «Ημερολόγιο» του, γράφει πως την ευθύνη για την αρρωστημένη κατάσταση της κοινωνίας την έχει η οικογένεια, με την ουσιαστική αμάθειά της, και η Πολιτεία, που αντικαθιστά την αληθινή Παιδεία με την αναϊδή άρνηση, όπου τα υλικά κίνητρα κυριαρχούν πάνω σε κάθε υψηλή ιδέα, όπου τα παιδιά διαπαιδαγωγούνται χωρίς αρχές και πέρα από κάθε φυσική αλήθεια, με έλλειψη σεβασμού ή αδιαφορία στην Πατρίδα και ειρωνική περιφρόνηση προς τις παραδόσεις του λαού.

Ελευθερία. Μεγάλη λέξη. Η σπουδαιότερη ιδιότητα του ανθρώπου, που τον ξεχωρίζει από τα ζώα. Πόσα όμως εγκλήματα έχουν γίνει και γίνονται στο όνομά της...Και πόσο δύσκολο είναι να αντισταθούμε στην οργουελιανή επίθεση που δεχόμαστε, με την οποία ο «μεγάλος αδελφός» επιχειρεί, με όλα τα μέσα, να μας πείσει πως «η σκλαβιά είναι ελευθερία». Όμως πρέπει να αντισταθούμε. Το οφείλουμε στους ήρωες του ΟΧΙ και στις επόμενες γενιές.-

27.10.2017

Πηγή: [Αρδην - Ρήξη](#)